

ת"פ 54283/10/15 - מדינת ישראל נגד שריף זיוד

בית משפט השלום באילת

17 מאי 2017

ת"פ 54283-10-15 מדינת ישראל נ' זיוד

בפני כב' השופט גל שלמה טייב

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: שריף זיוד

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד דרור אקלר

הנאשם וב"כ - עו"ד נמרוד אבירם - ס"צ

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה שיוחסה לו, קרי כניסה לישראל שלא כחוק. על פי הכרעת הדין נקבע כי הנאשם ביום 25.10.2015 בשעה 01:11 שהה בתוך רכב מסוג רנו במחסום הצפוני בכניסה לעיר אילת כשאין בידו היתר כניסה לישראל ושמדובר במי שהוא תושב יהודה ושומרון.

הליך ההוכחות נוהל בעיקר סביב שאלת היתרי הכניסה של הנאשם כשלא היתה מחלוקת כי במועד הכניסה הנאשם החזיק בהיתר מטעם משרד הפנים, אולם לא היה בידו היתר משלים מטעם מנהלת התיאום והקישור ומשכך בסופו של יום לאחר שניתחו טענותיו השונות הורשע כאמור בביצוע העבירה.

ב"כ הצדדים בטיעונים לעונש לא חלקו על המתחם שנקבע בהלכת אל הרוש וטוב עשו. אמנם בהלכת אל הרוש בית המשפט העליון קבע כי יש מקום כי בשל מצב בטחוני השתנה המתחם, אולם במצב הדברים דהיום אין מקום לשינוי המתחם, בוודאי לא בעניינו של הנאשם כפי שאסביר להלן.

בעוד ב"כ המאשימה סבר כי עניינו של הנאשם מצוי ברף הבינוני של המתחם, משכך יש להטיל עליו ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

ב"כ הנאשם סבר כי עניינו של הנאשם מצוי ברף הנמוך ויש להסתפק במאסר מותנה וזאת בשים לב לכך כי העבר הפלילי הרלוונטי התיישן ובעיקר בשים לב לכך שהנאשם החזיק בהיתר אחד מבין שניים שהיה עליו להחזיק והעובדה כי נשוי לאישה ישראלית וילדיו חיים בישראל.

בשים לב לעמדת ב"כ הצדדים באשר לעמדת הענישה, ובשים לב בוודאי להלכת אל הרוש, הרי שאין צורך במקרה זה לבחון מתחם ענישה ספציפי ועל כן המתחם נע בין מאסר מותנה ועד 5 חודשי מאסר לצד רכיב כספי שיכול להיות עד קנס בסך 2,000 ₪.

בעניינו של הנאשם יש להביא בחשבון לחומרא את עברו הפלילי הכולל מלבד הרשעות בעבירות של כניסה לישראל גם הרשעה טריה יחסית בעבירות אלימות משנת 2013, בגינה אף ריצה עונש מאסר בפועל.

באשר לעבירות של כניסה לישראל, מדובר בהרשעות משנת 1997 שהתיישנו זה מכבר ועל כן ההתחשבות בהן צריכה להיות בהתאם ומשקלן יהיה נמוך. ראו בעניין זה רע"פ 7997-12 **שאול עיני נ' מדינת ישראל**.

מנגד, יש להביא בחשבון מספר נסיבות לקולא בעניינו של הנאשם.

ראשית, העובדה כי הליך ההוכחות התנהל בשאלת משמעות ההיתר מטעם משרד הפנים בו החזיק הנאשם. בוודאי שלא היתה בגדר הליך סרק וגם אם נדחו טיעוניו של הנאשם בעניין זה, הרי שעצם העובדה כי קיבל היתר מטעם משרד הפנים ולא הוכח בפני בית המשפט כי אי קבלת ההיתר מטעם המנהל נבעה ממניעה כלשהי, הרי שיש בכך משום נסיבה לקולא, שכן אין מדובר במי שנכנס שלא כדין בלא כל היתר שהוא, גם אם היתר כאמור שבו החזיק הנאשם, לא היה די בו.

שנית, מדובר במי שנשוי לאישה ישראלית וילדיו ישראלים ונמצא בהליך של איחוד משפחות מזה שנים רבות, כשבמסגרת הליך ההוכחות הוברר כי בעבר ניתנו לו היתרים שונים להיכנס לישראל.

שלישית, יש להביא בחשבון את תקופת המעצר המשמעותית בהתחשב גם במתחם הענישה אותו קבעתי בו היה נתון הנאשם. הנאשם היה במעצר ממש 37 ימים ואף המאשימה לא עותרת כך משתמע מטיעוניה לעונש מאסר שכזה.

בנסיבות העניין, אני סבור כי עניינו של הנאשם נמצא ברף הנמוך של מתחם הענישה בכל הקשור לרכיב המאסר. לצד זאת יש להטיל רכיב כספי על מנת להרתיע את הנאשם מלחזור ולבצע עבירות דומות חלילה בעתיד.

בשים לב לאמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור על העבירה בה הורשע.

ב. קנס בסך 1,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מסכום ההפקדה אותו הפקיד הנאשם במסגרת הליכי המעצר בתיק 52046-11-15. יתרת הפיקדון תוחזר לנאשם באמצעות אשתו הגב' זאהדה זיוד ת.ז. 029791621.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 2,500 ₪, שלא יעבור עבירה של כניסה לישראל וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, יאסר הנאשם ל-10 ימים.

אני מתיר לנאשם לשהות בישראל עד יום 18.05.2017 בשעה 09:00 וזאת נוכח העובדה כי לא יספיק להגיע למחסום לפני השעה 18:00 היום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשע"ז, 17/05/2017 במעמד הנוכחים.

גל שלמה טייב, שופט

קלדנית: איטה רוט/עינבר סבן

הוקלדעלידיענברסבן